

GLASILO VAIŠNAVSKE VJERSKE ZAJEDNICE ZAGREB

Gaura-Nitai Times

broj **147**

Zagreb, **07.12.2003.**

Napukla Posuda

• **IZVRSNOST VOĐENJA 16-1999**
prevela: Kamala dd

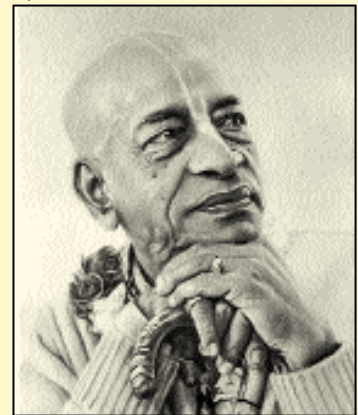
Jedan vodonoša u Indiji je imao dvije velike posude, a svaka od njih visjela je na jednom kraju motke koju je on nosio na svome vratu. Jedna od posuda je na sebi imala napuklinu. Dok je druga posuda bila savršena i na kraju dugog hoda od izvora do gospodareve kuće bi uvijek bila puna vode, napuknuta posuda bi na kraju bila puna samo do pola. Pune dvije godine je nosač svakodnevno u gospodarevu kuću donosio samo jednu i pol posudu vode. Naravno, savršena je posuda bila ponosna na svoja dostignuća, savršena za svrhu za koju je bila napravljena. Ali jadna napuknuta posuda bila je posramljena zbog svog vlastitog nesvršenstva i nesretna što može dostići samo polovicu od onoga za što je napravljena.

Nakon što je to dvije godine osjećala kao bolan neuspjeh, jednog se dana na potoku obratila vodonoši. "Sramim se i htjela bih ti se ispričati." "Zašto?" pitao je vodonoša, "čega se sramiš?" "Ove zadnje dvije godine mogla sam donijeti samo polovicu svoje nosivosti jer napuklina koju imam uzrokuje da voda istječe cijelim putem od izvora do kuće tvoga gospodara. Zbog moje pukotine ti moraš raditi sav taj posao a ne dobijaš punu vrijednost iz svojih napora," rekla je posuda. Vodonoši je bilo žao stare napukle posude te joj je iz samilosti rekao: "Kada se budemo vraćali gospodarevoj kući, želim da duž puta primijetiš prekrasno cvijeće." Žaista, dok su se penjali uz brdo, stara je napukla posuda primijetila kako sunce grije prekrasno divlje cvijeće pored staze, i to ju je oraspoložilo. Ali na kraju puta ipak se osjećala loše jer joj je iscurilo pola vode te se tako ponovo za svoj propust ispričala vodonoši.

Vodonoša je rekao posudi: "Jesi li primijetila da je cvijeća bilo samo na tvojoj strani staze a ne i na drugoj? To je zato što sam ja uvijek znao za tvoju napuklinu pa sam iz nje izvukao korist. Zasadio sam sjeme cvijeća sa tvoje strane staze i svaki dan kada smo se vraćali s izvora ti si ga zalijevala. Već dvije godine ja mogu ubrati ovo prekrasno cvijeće i ukasiti gospodarev stol. Da ti nisi upravo takva kakva jesi, ova ljepota ne bi mogla uresiti njegovu kuću."

Pouka: Svatko od nas ima svoje vlastite jedinstvene pukotine. Svi smo mi napukle posude. Ali ako Mu dozvolimo, Gospodin će upotrijebiti naše napukline da ukrasi Svoj stol. U velikom Sri Krishninom gospodarstvu ništa nije bezvrijedno. Tako, sve dok tražite načine kako da zajedno služimo Krishnu, i sve dok vas On poziva na zadatke koje vam je odredio, neka vas ne bude strah vaših pukotina. Priznajte ih i dozvolite Mu da ih iskoristi, a onda i vi možete biti uzrok ljepote na Njegovoj stazi.

Međunarodno društvo za
svjesnost Krišne - ISKCON

Osnivač - Acarya: Njegova
Božanska Milost A.C.

Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Odgovorni urednik:

Boris Zgrablić

<boris.zgrablic@vip.hr>

Suradnici:

Akrura dasa, Satyasanda dasa,
Vijaya Vighraha dasa, bh. Saša
Momić, bh. Mario Marijanović,
Kamala dd, Kalakanthi dasi, Keli
Manjari dasi, bhn. Kosjenka
Arežina, bhn. Olja Jurlina

Lektura: bhn. Marina Srđenović

DTP: Boris Zgrablić

Kopiranje: bh. Slobodan Bosnić,
Boris Zgrablić

Kontakt adresa:

II. Bizek 36, 10000 Zagreb

tel.: 01/349-2468 ili 091/1712-792

Web stranice:

www.vvz.hr

www.iskcon.hr

www.saranagati-HR.net

Svi objavljeni tekstovi ne odražavaju nužno stav uredništva, tj. uredništvo se ne mora u svakom pojedinom slučaju slagati sa autorovim pogledom na temu o kojoj piše.

Mantra radionica - reportaža

• Sacinandana Swami
pripremio: Boris Zgrablić

Sri Prahlada Prabhū je započeo zasjedanje slatkim bhajanom. Njegova svetost Sacinandana Maharaja je potom stigao i ispjevao Jaya Radha Madhava.

Počeo je riječima "Postoji umjetnost koju smo vremenom izgubili. To je usredotočenost, koju ćemo

danas naučiti." Potom je nastavio: "Kada um iznova i iznova sluša iste podatke on se isključuje. Na primjer ovaj ovdje ventilator. On neprestano proizvodi 'khat khat khat khat' zvukove, ali ste vi Bombayvasi navikli na to. Za osobu iz Njemačke, poput mene, to je nepodnošljivo. Ali nakon nekog ču se vremena naviknuti, um će tu buku isključiti. Ima ljudi koji žive uz željezničku prugu, ali oni su najmanje uznemireni jer je njihov um isključio buku prolazećih vlakova. Slično, na predavanju iz Srimad Bhagavatama mnogi bhakte zadrijevaju. Zato jer su ponovo i ponovo slušali Krišna Katha njihovi se umovi isključuju. Ista se stvar dogodi pri mantranju. To je veoma opasno. Ako mantrate isključena uma nikad nećete iskusiti učinak pjevanja Hare Krišna. Možete mantrati milionima života, ali ako ste nepažljivi dobijete ništa."

Zatim je rekao "Jednom je bhakta prišao Šrila Prabhupadi i molio ga: '-Dragi Prabhupada, ne mogu obuzdati svoj um dok mantram. To je nepodnošljivo.' Šrila Prabhupada je na to odgovorio: '-Gdje je poteškoća? Samo mantraj i slušaj... Gdje je tu poteškoća?' Čisti bhakta to može reći zato jer voli Krišnu. Kada čisti bhakte mantraju to čine s ljubavlju. Zato ne zadrijevaju prilikom mantranja. Baš poput ljubavnika, on voli ženu i neće zaspati promatrajući je. Ako čita ljubavno pismo to će činiti iznova i iznova bez da zadrijevaju. Na isti način čisti bhakta pjeva Gospodinove slave poput ljubavnog pisma Krišni i ne zaspi. Ako želite obuzdati um i voljeti Krišnu i mantrati s pažnjom morate imati čisti um. Da bi vam um bio čist moraju i vaše djelatnosti biti čiste. A da bi bili čisti u svojim djelatnostima morate biti čisti u jedenju."

"Kaže se da ukoliko možete obuzdati um možete, na jednoj razini, dostići samadhi. Da bi dostigli samadhi morate proći kroz sljedeći postupak:

1. Usredotočite um na nešto dvanaest sekundi. To iznosi jednu dharanu.
2. Dvanaest dharani je jedna dhayana (144 sekunde, 2 minute i 24 sekunde).

3. Dvadeset i pet dhayana je jedan samadhi (3600 sekundi, odnosno 1 sat!)"

"Da bi se usredotočili prilikom mantranja postoje mnogi procesi. Jedan je od njih 'trataka'. Trataka je vedski proces koji su koristili yogiji da bi se usredotočili na nešto. Oni su za ovaj postupak koristili plamen svijeće. Kad god nešto pišem ispred sebe držim upaljenu svijeću, tako da kad izgubim usredotočenost neko vrijeme promatram plamen svijeće da bi je povratio. Mi za ovaj proces možemo koristiti Hare Krišna Maha-mantru. Viracandra Prabhū, sin Nityanande Prabhua, imao je veliku šilu s ugraviranom Maha-mantrom. On je običavao obožavati tu šilu i nuditi joj abhiseku. Potom bi sjeo ispred nje da mantra svoje krugove."

Nakon ovoga Maharaj nas je zamolio da učinimo sljedeću vježbu: na ploči je bila ispisana Hare Krišna Maha-mantra. Zatražio je da gledamo svaku riječ mantre dok ju izgovaramo. Zatim nam je rekao da zatvorimo oči i naslikamo Maha-mantru u svome umu. Po završetku vježbe je rekao: "Jednom sam bio na Kanarskim otocima. Poslije predavanja otišao sam na plažu i zaplivač Atlantskim oceanom. Iznenada su me snažni valovi povukli dublje u ocean. Pokušao sam uzviknuti Sveto ime, ali nisam mogao otvoriti usta. U svom sam srcu glasno zazvao Sveto ime. Iznenada je gas u mom srcu rekao: 'Plutaj s valovima.' Slijedeći tu uputu stigao sam do obale."

"Naš um ne samo da nešto može projicirati već također može i zazvati. Stoga ćemo glasno zazvati Sveto ime u svome srcu. Utapate se u oceanu rođenja i smrti. Trebate biti u raspoloženju bespomoćnosti. Ako mislite da je sve u redu nećete se osjećati bespomoćno." Potom je poveo vježbu. Rekao je da trebamo zazvati Sveto ime u svojim srcima poput utopljenika. Nakon završetka vježbe je nastavio: "Još jedan način mantranja je da molimo Krišnu da nas prihvati. Šrila Prabhupada je ovo također spomenuo na mnogo mjesta."

Dijete se zabavlja igračkama. Zove majku i ona samo kaže da dolazi. Ali ako dijete očajno zove svoju majku ona će dotrčati do njega. Slično, naš se um zabavlja igračkama ovog svijeta. Ako samo mehanički zovemo, Krišna neće doći. Ali ako Ga pozovemo ispunjeni osjećajima On će doći trčeći."

Potom je poveo vježbu u kojoj je od svih tražio da mantraju s osjećajima. Poslije vježbe je rekao: "Svima vam zahvaljujem što ste prosjedili ovu radionicu. Nadam se da možete mantrati bez poteškoća. Povremeno će se um buniti: 'Kakvo je ovo mantranje, samo ga ostavi' ali mi ne bi trebali odustajati već jednostavno nastaviti mantrati. Ponekad dok mantramo um će odlutati negdje daleko. I kada Krišna dođe neće biti nikoga da Ga primi. Pretpostavimo da pozovem Sridama Sakha Prabhua svojoj kući i kažem mu da spremam pizzu za njega, a kad on zaista dođe ja kažem 'Oh, ne! On

dolazi, a ja nisam ništa pripremio. Bolje da pobjegem odavde.' i izađem na stražnja vrata. Kada Sridama Sakha Prabhu uđe u sobu i tamo ne zatekne nikoga, zamislite kako će se osjećati. Kad god mantrate, pobrinite se da budete pažljivi." Potom su bila pitanja.

P: Kako je bolje mantrati, u umu ili na glas?

O: Mantranje u umu je dobro, ali na glas je bolje. Kad mantramo na glas povoljnost ne dobijamo samo mi nego i cijelo naše okruženje. Ali još je bolje mantranje kombiniranjem ovog dvoje: Na glas ali i u umu.

P: Dao si nam ove vježbe za mantranje, koje bi trebali koristiti i kada? Da li su potrebne pri mantranju cijelo vrijeme?

O: Ove vježbe treba koristiti kad vam je teško usredotočiti se. Ako nemate poteškoća prilikom mantranja, nema ni potrebe za ovim vježbama. Ne bi se trebali zbunjivati njima. Vaše bi mantranje

trebalo biti prirodno. Samo želimo da mantrate i slušate.

Postoji poznata priča. U jednoj je prašumi živjela stonoga koja je veoma lijepo plesala. Sve su životinje cijenile njen ples. Svake bi večeri stonoga plesala na pozornici pred drugim životinjama. Nasuprot pozornice živjela je zavidna žaba. Jednog je dana napisala stonogi 'Draga gospođo ti si najbolji plesač ove prašume. Ali možeš li mi reći nešto: 'Kada plešeš da li prvo dignješ pedeset i šestu desnu nogu i potom nastavljaš unatrag ili počinješ od dvadeset i treće lijeve noge?'

Stonoga je cijenila žabin upit i počela razmišljati o njemu. Potom je odlučila posmatrati sebe kako pleše na pozornici. Čim se pojavila sve su joj životinje pljeskale i tražile da započne. Ali kada je počela plesati počela je i razmišljati "Trebam li početi s pedeset i šestom nogom? ...ili dvadeset i trećom? ...ili odostraga? ..." To se zove paraliza u analizi. Imamo veoma jednostavne smjernice za mantranje - 'SAMO MANTRAJ I SLUŠAJ!!!'

Kako se kalio čelik na Bizek brdu? 4. dio

• Ripuha dasa

Hare Krsna!

Nastavljamo našu priču gradnje hrama, a stali smo na opisu toga kako je kupljena kuća te kakvi su bili financijski planovi. Nakon što su dakle bhakte na ličkom sastanku izgubili očekivanu donaciju, počeli su zemljani radovi. Prvo se uklanjalo brdo ispred kuće na kojem je bivši vlasnik imao vinograd, a nastavilo se sa iskopom starih temelja te kopanjem rupe zapodrum i nove temelje kuće u dvorištu, izvorno namjenjene gostima, guruima i propovjednicima (na prvom katu), te radionicama ili uredima u prizemlju.

Također je tu bio predviđen i podrum veličine 75 m², koliko su trebale imati i druge etaže. Samo su ti dakle pripremljeni radovi koštali preko 5000 Eura, a odvoz zemlje još ni danas nije gotov, jer još ispred hrama postoji brdo zemlje koju prije uređivanja parkinga treba odvesti. Za

jedan ću Nedjeljni program napraviti pano sa fotografijama kuće i radova po godinama, kako bi svi vidjeli ovo što opisujem te što se i kako radilo.

Odgovornost vođenja yatre

U ljeto '98. Dharanidara Das i Ripuha Das su se uključili u Odjel gradnje hrama. Prvo što smo napravili je bilo da smo otkazali ugovor arhitektu na 32000 DM. Ubrzo je Dharanidhara Das otišao svojom službom u Centar u gradu (Mandaličina), dok je Dayalu Das s kojim sam trebao graditi hram otišao iz Zagreba u Cakovec. Munišvara Das se ubrzo povukao sa službe TP-ja te su odgovornost preuzeli Tulasivallabha Das, Sundarananda Das i Ripuha Das. Moji je dio bio gradnja hrama. Kada smo se iz Mandaličine preselili u Zaprešić i Tulasivallabha Das se zaposlio te prestao živjeti u hramu. Sundaranada Das i Ripuha das su obišli sve starije bhakte u Zagrebu, razgovarali sa GBC-jem i posjetili sve sange.

Prvo pitanje koje smo uputili bilo je tko će preuzeti odgovornost u Yatri, a drugo što ćemo nakon svega s hramom. Nakon kaosa koji je zadesio ISKCON u zemljama europske zone kojoj je GBC bio Harikesa Swami, svuda, pa tako i kod nas nije bilo previse entuzijastičnih bhakta koji bi preuzeli odgovornost. Za vas dragi bhakte čitatelji, koji tada niste bili s nama, ili pak niste bili učenici Harikeše Swamija napisati ću još par redaka kako bi shvatili tadašnju situaciju. Imate li gurua? Zamislite da on (privremeno, trajno, zašto i kako - nije na nama da sudimo) ode i/ili prestane prakticirati proces svjesnosti Krišne. Dakle, počinjete razmišljati o tome kako se kao učenik predajete guruu, služite ga, molite za milost, gledate ga kao predstavnika Boga i iz njega crpate inspiraciju za borbe u duhovnoj praksi. A od jednom gurua više nema. Uz to Harikeša Swami je bio jedna od vodećih

osoba u ISKCON-u općenito. Dio učenika se počeo ponašati kao na brodu koji tone. A skoro su isključivo samo njegovi učenici bili TP, vođe yatri i projekata u našoj Euro zoni. U takvoj situaciji smo nakon svih razgovora sa svima odlučili sami, barem privremeno preuzeti odgovornost za yatru u Zagrebu. Mene je nakon pet godina prakse po hramovima te minimalne edukacije u Radhadesu dopao management, čime se uskoro nisam mogao u potpunosti baviti jer je gradnja hrama zaokupljala većinu vremena. Tako je Sundaranada Das, koji se vratio u hram iz sankirtana preuzimao (osim izvorno zamišljene službe propovjednika i bhakta lidera) management u hramu, zbog čega je trpio kritike bhakta jer je činio greške, koje su dolazile od njegovan neiskustva. Kao što vidite iz ovih posljednjih nekoliko rečenica, nastavili smo graditi hram. U razgovorima s bhaktama u Zagrebu je ipak odlučeno da se nastavi graditi hram, iako su solucije bile i zamrzavanje stanja ili prodaja. Kako? Bilo je obećano nekoliko donacija i planova za nekoliko projekata koji bi donijeli još lakšmija. Jedan je bio i kredit, koji je tada bio nerealan, ali se za nekoliko godina ostvario. Svi su gore navedeni razgovori imali više ciljeva, a samo je jedan od njih bio da se sazna mišljenje bhakta. Drugi je bio da se kongregacija uključi i poveže sa hramskim bhaktama u službama i projektu novog hrama. Zašto? Jer je tada između hramskih i kongregacijskih bhakta postojao veliki jaz i opasne kritike koje su razarale yatru, a Jayapataka Swami je rekao da će se hram izgraditi samo ako ga podrži većina čitave zajednice bhakta.

Služba gradnje hrama

I tako sam tada preuzeo gradnju hrama, a to što 2000. i 2001. nisam otišao s te službe nikada neću preboljeti i sam sebi oprostiti. To je možda većini bhakta nova informacija, no ima dosta tadašnjih lidera i gurua koji je mogu potvrditi. Želio sam odustati zbog raznih okolnosti (neki su bhakte zbog njih i odustali) koje ću opisivati u sljedećim tekstovima redom, iz godine u godinu. No ukratko, ta je služba bila preveliki teret i pritisak zbog kojega noćima nisam spavao i pio sam tablete za smirenje (naravno, prirodne :-)) te još uvijek osjećam prilično velike posljedice svega

sljedeći Sunday Feast

23.11.2003.

bhajani: ? (17.00)

lekcija: Sundarananda das (17.45)

kirtan (18.30)

prasadam (19.30)

Nedjelja od 17.00 do 20.30 sat

Češki dom • Šubićeva 20, Zagreb

toga.

A zahvaljujući nekim bhaktama ovdje, istinskim prijateljima i Bhakti tirthi Swamiju, uspješno se liječim i oporavljam od poremećaja koji dolaze od velikog stresa. Problem je i u tome što sve te godine nisam riješio vlastitu dilemu, naime, je li to mjesto doista ono pravo mjesto za hram - iako sam i dalje za završetak gradnje i (još uvijek) nisam za prodaju hrama. U trenucima kad sam se najviše kolebao da odustanem, najviše su mi pomogli bhakte suradnici, Sacinandana Swami, Jayapataka Swami koji su me hrabрили, pomagali mi i inspirirali me, ali ruku na srce, tada još nije ni bilo osobe koja bi me odmah zamjenila i nastavila full time raditi na hramu, a uz to je sve uvijek izgledalo kao da je kraj blizu, još samo par mjeseci, pola godine... Jednom me je Sacinandana Swami na Bizeku pitao čujem li kirtan s puno bhakta u velikom temple roomu? Bio sam tada "pokisao" te sam promrmljao nešto negativno, a on je rekao da ga on čuje!

U drugoj mi je situaciji kao pomoć za nastavak gradnje dao 5000 švicarskih lakšmija. Osim što mi se sjećanjem pobuđuju gore opisani osjećaji koji me odmah nekako guše i stvaraju dobro znani neugodni pritisak, imao sam u toj službi i prekrasnih realizacija s Gaura-Nitai, koji su mi također davali veliku snagu kroz razne realizacije i situacije zbog kojih sam se sretno smijao i sretne suze ronio. Neki bhakte znaju da smo ih ponekad među nama zvali "dečki", što je bar mene asociiralo na te sretne trenutke realizacija njihovog djelovanja i općenito postojanja. Jay Sri Sri Gaura-Nitai!

U sljedećem nastavku čitajte o svim realizacijama u službi izgradnje hrama, koje nisu samo moje, već većine onih koji su u tome ozbiljnije sudjelovali, a nakon toga nastavljam s pričom kako je tekla gradanja, odnosno sami radovi. Hvala.

Kalendar studeni

12.12.2003. Petak

Caturthi

Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakura -
Odlazak (Post do podne)

19.12.2003. Petak

Suddha Ekadasi

Sri Devananda Pandita - Odlazak
Post za Saphala Ekadasi

20.12.2003 Subota

Dvadasi

Prekid posta 07:34 - 10:27

(Bez ljetnog pomaka vremena).

ljetno računanje vremena nije uzeto u obzir

Postao si prevelik....

• Bhakti-vilasa Bharati Maharaja pripremio: bh. Saša Momić

Ranih 1870-ih, kada je bio magistrat u Jagannatha Puriju, Šrila Bhaktivinoda Thakura je uhapsio, osudio i zatvorio pseudo-inkarnaciju Maha Višnuva po imenu Bisa Kisen. Ovaj je čovjek imao mistične moći: običavao je sjediti blizu vatre, stavio bi glavu u nju, podigao glavu i učinio da mu plamenovi izlaze iz kose. Imao je dvojicu pratitelja koji su se zvali Brahma i Šiva. Mnogi bogati i utjecajni Hinduse Orisse su bili pod njegovim utjecajem. Oni su mu slali novac za gradnju hrama i osiguravali djevojke za "rasalilu". On se hvalio da će istjerati Britance iz Orisse i vladati kao božanski kralj. Bisa Kisen je pripadao ativadi-apasampradayi.

U pismu iz 1871., koje je bilo poslano uredniku novina Cuttacka po imenu Progress, Šrila Bhaktivinoda Thakura je opisao izvor, filozofiju i prakse ativadi sekti. Ono što slijedi je sinopsa najvažnijih poanti tog pisma, zajedno sa dodatnim detaljima iz Apasampradaya-svarupe od H.H. Bhakti-vilasa Bharati Maharaja.

Ativadiji tvrde da su vaišnave, ali u stvari su potpuno oprečni principima Vaišnavizma. Ova apasampradaya je započeta sa strane jednog Jagannatha dase u vrijeme kada je Šri Caitanya Mahaprabhu boravio u Puriju kao sannyasi. On je tvrdio da je učenik Šrila Haridase Thakure, ali je kasnije prekinuo svoju vezu sa Thakurom i počeo propovijedati svoje vlastite ideje. Na primjer, naredio je svojim sljedbenicima da pokriju usta dok mantraju maha-mantru i da izgovaraju prvo Hare Rama, a zatim Hare Krišna.

Riječ ativadi znači "prevelik". Jednom je Jagannatha dasa arogantno prišao Caitanya Mahaprabhuu, ignorirajući Njegove pratiocice poput Svarupa Damodare, koji su provjeravali posjetitelje da ne bi uznemirivali Gospodina sa čudnim prezentacijama i pogrešnim idejama. Ovaj Jagannatha dasa je želio recitirati svoj prijevod Šrimad-Bhagavatama koji je sadržavao još pet poglavlja njegove vlastite izmišljotine. Također je želio dati njegovo vlastito objašnjenje maha-mantre. Da bi ga izbjegao, Gospodin Caitanya je rekao, "Pala duša poput Mene nije dostojna da čuje Šrimad Bhagavatam od autora poput tebe." Tada je Jagannatha dasa objavio da je Gospodin Caitanya

sam Krišna a on Radharani. Gospodin je rekao, "Gospodine, postali ste preveliki(ativadi). Beznačajna i pala duša poput Mene ne može imati ništa sa vama."

Vrlo budalasto, Jagannatha dasa i njegovi pratioci su shvatili Gospodinove izjave kao slavljenje, umjesto kao ono što su i bile-osuda. Tako ova apasampradaya smatra sebe kao učenje u spisima od Mahaprabhua i Njegovih pratioca, stoga i bolji u argumentima i logici. Jagannatha dasa je također bio "prevelik" kada je naizgled ili navodno pokazao svoj osmoruki oblik da se pokaže većim u mističnom obilju od Gospodina Caitanye. Jagannatha dasa je imao sladak pjevajući glas, koji je privlačio žene. On ih je angažirao da mu masiraju tijelo. Kada je doveden pred Maharaja Prataparudru za ovo nedostojno ponašanje, izjavio je kralju, "Ja ne vidim razliku između muškaraca i žena."

Bio je zatvoren zbog ponašanja koje ne priliči vaišnavskom sadhuu.

Jagannatha dasa je živio u ašramu koji je njemu i sljedbenicima donirao kralj, ali kada je odbacio Haridasa Thakura i započeo svoje vlastite besmislice, kralj je uzeo posjed nazad. Nakon toga je Jagannatha dasa osnovao svoj vlastiti ašram na obali; zove se Satlahari Mandira i može se vidjeti dan danas.

Ativadi svećenici su poznati po oblačenju u žene na određene religiozne događaje; oni se slobodno miješaju sa ženama.

Ativadiji su utjecajni u Orissi je je Jagannatha dasin prijevod Šrimad Bhagavatama i Bhagavad-gite poznat, posebno među jednostavnim ljudima koji ne diskriminiraju što je autorizirano a što nije. Često iskorištavaju svoj utjecaj u političke svrhe i znaju biti jako fanatični. U tom smislu, rekao je Šrila Bhaktivinoda Thakura, nalikuju Islamskoj sekti wahabijima.

Izgledaju kao da su jako privrženi Gospodinu Jagannathu. U toj grupi je izvor zadovoljstva tvrditi da je Gospodin Jagannatha njima razotkrio određene istine ili proročanstva. Tako svaki ativadi koji ima poziciju može recitirati ono što nazivaju svojom malikom, ili ozbiljnim otkrivenjem od Gospodina. Uobičajeno proročanstvo koje se čuje od njih je tvrdnja kada će doći smak svijeta.

Ipak, u isto vrijeme, unatoč svojoj "privrženosti" Gospodinu Jagannathi, spisi koji su

dali njihovi utemeljitelji su puni impersonalnih ideja. Iako obožavaju Gospodinov oblik tokom života, vjeruju da će, kada umru, realizirati da je On neosoban i da će se stopiti s Njim. To pokazuje utjecaj Šankaracarijine Advaita filozofije.

Ativadiji su mistici. Prakticiraju yogu i ponekad pokazuju čarolije, poput liječenja bolesti. Formiraju tajna bratstva, poput Slobodnih Zidara na Zapadu, i također imaju posla sa drogama,

poput marihuane i opijuma. Bhaktivinoda Thakura je procijenio da ih je više od 15.000 u Orissi za vrijeme njegovog boravka tamo. U to vrijeme su često bili angažirani u zavjere protiv vlade. Bisa Kisen je bio samo jedna od mnogih samopozvanih avatara koji dolaze iz ove apasampradaye. Gospodin Caitanya je dao instrukciju, avatar nahi kahe, ami avatar: "Prava inkarnacija Gospodina nikada neće tvrditi za Sebe da je Bog."

O gunama materijalne prirode dio 11

• piše: **Satyasanda Das**

Često se susrećemo sa idejom da ako se bacimo na prave tračnice da smo sigurni putnici i da je naš polazak osiguran. Ako se nalazimo na pravim tračnicama to je povoljan predznak, ipak to nije dovoljno za čisto predano služenje. Takva slijepa vjera nije isto što i čvrsta vjera. Moramo utvrditi koji je naš kolosijek i koji je naš vlak te onda se pravilno ukrcati na njega. Ako samo legnemo na tračnice preko kojih prelazi vlak nećemo stići na mjesto gdje želimo, već suprotno rezultat može biti dosta zbunjujući. Iako smo na pravilnim tračnicama nećemo dostići naše odredište. Na sličan način, ako se sa slijepom vjerom prepustimo putu koji vodi do savršenstva ne postoji garancija da ćemo stići do Krišninih lotosovih stopala, primjeri iz prošlosti su pokazali koliko je bhakta napustilo ovaj proces iako su znali da se nalaze na putu savršenstva.

Netko može reći: Srila Prabhupada je rekao da ne bismo smjeli biti iznenađeni ako netko ode već ako ostane. Istina je da je Prabhupada to rekao ali to ne mora značiti da sada mora otići velika većina bhakta. Ako je tako tko će onda ostati? Koliko će nas biti.....nekoliko stotina? Ne bi smo smjeli misliti

da je to bio samo aranžman i da im je to jednostavno bila karma da odustanu nakon nekog vremena od svjesnosti Krišne. Trebali bismo pogledati malo dublje u takve aranžmane da otkrijemo pravu pozadinu napuštanja aktivnog prakticiranja procesa koji nam je dao Gospodin Krišna Caitanya i Srila Prabhupada. Htjeli to priznati ili ne ali svakako je povezano sa gunama materijalne prirode i njihovom djelovanju.

Jedan od razloga zašto puno osoba odlazi i napušta prakticiranje svjesnosti Krišne je nepravilno razumijevanje kako osoba napreduje u procesu, počevši sa dostizanjem vrline pa nadalje. Baš kao što je jedan bhakta ustvrdio nakon desetak godina prakticiranja procesa, "Practicirao sam svj. Krišne godinama ali, nisam promjenio svoju prirodu, nisam promjenio svoj karakter. Možda sam trebao poprimiti odlike vrline pa bi mi bilo puno lakše." Taj isti bhakta je mogao uvidjeti u Srila Prabhupadovim knjigama na puno mjesta kako proces funkcionira i primijeniti ga onako kako je Prabhupada to i opisao u svojim knjigama....počevši sa Bhagavad-gitom. Nažalost ponekad niti ne čitamo Prabhupadove knjige u guni vrline.

Upravo je završena prva faza mog projekta povezivanja svih ISKCON galerija na jednom mjestu.

Posjetite <http://bharatavarsa.net>

i pregledajte više od 1500 fotografija bhakta iz cijelog svijeta.

Sankirtan bhakte iz Mayapura su u najnovijoj galeriji.

y.s. Hanuman das

VEGEHOP
Vegeterijanski catering
Kneza Mislava 11
tel. 45 76 764
svaki dan od 10-18

Što si prvo pomislio kada si vidio Hare Krišna bhakte?

Na Harinamu u Bolu na Braču. Naravno tek sam kasnije kad sam ih srela u Varaždinu shvatila tko su bili ti ljudi. Nije bilo prve pomisli. Toliko su prekrasno pjevali da sam htjela ostati i slušati ih i dalje, ali društvo se žurilo i ubrzo sam otišla. Zapravo oko njih je bila tolika gužva da ih nisam ni vidjela, samo jako dobro čula. A kad sam vas srela u Varaždinu, e to je druga priča, ostala sam s vama godinama.... to i sam znaš... ha ha...

Bhn. Milena (Bjelovar)